

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Jan van Ginkel

Alles moet overal kunnen

Hoe meer festivals en kunst we in de open lucht organiseren, hoe meer we mopperen op het weer. Zon en regen zijn zo ongeveer het laatste wat we niet in de hand hebben. Voor de rest regelen we in de natuur alles wat we maar willen. Planten en dieren hebben zich te voegen naar de mens, de kroon der schepping. Doen ze dat niet, dan rotten ze maar op. De natuur is verworden tot decor voor onze feesten. Als we willen rennen, pakken wij de bomen strak in roze plastic in, als we met kunst bezig zijn bekleden we de stammen en takken met witte doeken. Overal waar we willen fietsen, leggen we asfaltbanen aan. En iets voor de natuur terug doen? Nee, overal bannen wij haar uit, zeker op onze erven, daar zijn wij baas dankzij motoren en 'medicijnen' (chemicaliën).

In het natuurdecor moet zich vooral niet iets voordoen dat onze welvaart kan bedreigen. Zeehonden zijn er om te aaien en te beloeren, maar mogen geen vis eten. Doen ze dat wel dan protesteert de Vissersbond. Ooievaars brengen baby's rond. Vergrijpen die langpoten zich aan het laatste kievitskuiken, dan is het hun schuld dat de weidevogels verdwijnen. Duwt een das een paar maisstengels om, dan heet dat wildschade. Wilde zwijnen worden in Drenthe direct afgeschoten, want zij zijn een gevaar op de weg.

En ik, ik voer actie tegen de ongebreidelde uitbreiding van de Reuzenberenklauw, afkomstig uit Azië. Tegen die enorme plant die, als je het sap op je huid krijgt, brandblaren veroorzaakt. Maar mijn motief is een andere: waar deze plant zich vestigt worden allerlei aantrekkelijker kruiden en zelfs struiken verdrongen.

Denk nou niet dat de regelzucht van boer en burger zich niet voordoet in sector van natuurbeheerders. Voor bijna elke vierkante meter hebben zij inmiddels vastgelegd welke planten daar zouden behoren te groeien. Natuurjongens werken met natuurdoeltypen en zetten alle man en macht in om het doeltype te behouden of te ontwikkelen. Veel van die natuurdoeltypen -denk bijvoorbeeld aan de heide of het bloemrijke grasland - zijn in de loop der eeuwen ontstaan door landbouw en veeteelt. Diezelfde sector die nu het landschap op veel plaatsen naar de ratsmodee helpt. Natuurbeheer is op veel plaatsen een voortzetting van oude landbouwmethodes. Het is eigenlijk voor de hand liggend en logisch, dat op een aantal plaatsen boswachters en boeren de handen ineen slaan voor een productieve vorm van natuurbeheer. Een win-winsituatie zo gezegd. Daar put ik hoop uit, net als uit de groei van de biologische landbouw.

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Maar helaas is het aantal leden van de maaivereniging K.U.T. (Kort Uit Trots) weer gestegen. Een zekere troost vind ik bij de dichter Bloem, van wie hier het eerste couplet uit zijn gedicht De Dapperstraat.

*Natuur is voor tevreden en of legen.
En dan: wat is natuur nog in dit land?
Een stukje bos, ter grootte van een krant,
Een heuvel met wat villaatjes ertegen.*